

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal v neveřejném zasedání konaném dne 20. září 2022 odvolání obžalovaných **1) Lukáše D.**, narozeného xxx v xxx, trvale bytem (adresa pro doručování) xxx, **2) Petra H.**, narozeného xxx v xxx, naposledy trvale bytem xxx, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, **3) Lukáše L.**, narozeného xxx v xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem (adresa pro doručování) xxx, **4) Martina S.**, narozeného xxx v xxx, osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem (adresa pro doručování) xxx, **5) Martina Š.**, narozeného xxx v xxx, zaměstnán na dohodu o provedení práce, trvale bytem xxx, fakticky bytem (adresa pro doručování) xxx a **státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2022, č. j. 49 T 1/2020-3816, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaných Lukáše D., Petra H., Lukáše L., Martina S. a Martina Š. zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 1 tr. ř. se věc vrací soudu prvního stupně.

Podle § 262 tr. ř. se nařizuje, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2022, č. j. 49 T 1/2020-3816, byli obžalovaní Lukáš D., Petr H., Lukáš L., Martin S. a Martin Š. uznáni vinnými jednak pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a) tr. zákoníku a jednak přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterých se měli dopustit tím, že nejméně od září 2018 již odsouzený Petr M. jakožto aktivní člen fanouškovské základny klubu FC Baník Ostrava s blízcím se slezským derby v rámci 1. Fortuna fotbalové ligy mezi celky Slezský FC Opava a FC Baník Ostrava plánovaným na 11. listopad 2018 s vědomím toho, že klub SFC Opava z důvodu probíhající rekonstrukce fotbalového stadionu v Opavě hraje své domácí zápasy na pronajatém Městském fotbalovém stadionu v Brně na ul. Srbská č. 47a a že tak věrní fanoušci SFC Opava musí na zápasy svého klubu cestovat do Brna, počal rozvíjet plán na zmocnění se jejich vlajek, který v sobě - s ohledem na nevráživé vztahy fanoušků obou klubů a hodnotu vlajek jakožto základních symbolů demonstrujících sounáležitost s klubem – nutně zahrnoval prvek fyzické síly vyvinuté vůči fanouškům SFC Opava či alespoň vyvolání strachu z jejich okamžitého napadení, který měl být zajištěn díky součinnosti dalších, jemu známých fanoušků FC Baník Ostrava, zejména těch aktivních na chuligánské scéně, přičemž za účelem vyhledání fanoušků SFC Opava, kteří disponují vlajkami nejtransparentněji vyjadřujícími příslušnost k SFC Opava, zmapování způsobu, jakým fanoušci SFC Opava s těmito vlajkami nakládají, jakož i způsobu, trasy

a personálního zajištění přepravy vlajek z Brna ve směru na Opavu,

dne 22. 9. 2018 spolu s již odsouzenými Janem L., Tadeášem S., další osobou z Ostravy a již odsouzeným Martinem Š. bydlícím v Brně, mezi něž své úvahy rozšířil, za využití mobilních telefonů a SIM karet účastnických čísel jimi běžně nevyužívaných, a to mobilního telefonu IMEI: xxx se SIM kartou úč. č. xxx, jímž disponoval již odsouzený Tadeáš S., IMEI xxx se SIM kartou úč. č. xxx, kterým disponoval již odsouzený Petr M., IMEI xxx se SIM kartou úč. č. xxx, jímž disponoval již odsouzený Jan L. a IMEI: xxx se SIM kartou úč. č. xxx, kterým disponovala dosud neznámá osoba, a již odsouzený Martin Š. zatím za využití své běžně užívané SIM úč. č. xxx, a za využití osobních automobilů zn. Škoda Octavia kombi, RZ xxx, již odsouzeného Petra M., zn. Škoda Octavia kombi, RZ xxx, již odsouzeného Tadeáše S. a nezjištěného automobilu již odsouzeného Martina Š., provedli monitoring vlajek SFC Opava a fanoušků, kteří vlajkami disponují, a to jednak během utkání mezi SFC Opava a FK Teplice konaného od 17:00 hodin na Městském fotbalovém stadionu v Brně na ul. Srbská č. 47a, tak i po utkání samotném, kdy před 17. hodinou již odsouzení Tadeáš S. a Jan L. přijeli z Ostravy do Brna na Městský fotbalový stadion, již odsouzený Petr M. z Ostravy do lokality, v níž se nachází Motorest a motel Rohlenka Austerlitz /na adrese Jiříkovice 24, Tvarožná/ a dosud neznámá osoba zůstala v Ostravě, přičemž v průběhu utkání i po jeho skončení mezi nimi probíhala aktivní výměna informací o sledovaných objektech, zejména pak mezi již odsouzenými Janem L. a Petrem M., kteří jako jediní komunikovali se všemi ostatními, tedy s již odsouzeným Tadeášem S., neznámou osobou v Ostravě, jakož i s již odsouzeným Martinem Š., který v souvislosti s koncem utkání přijel ke stadionu, přičemž po jeho skončení již odsouzení Jan L. a Tadeáš S. pozorovali držitele zájmových fanouškovských vlajek SFC Opava Jana T., narozeného xxx, a Patrika V., narozeného xxx, na cestě ze stadionu na parkoviště k automobilu zn. Škoda Octavia, RZ xxx, a následně je sledovali na trase od stadionu ve směru k dálnici a dále po dálnici D1, D46, D35 a opět D1 ve směru na Ostravu až po výjezd z dálnice na km 330 u Hladkých Životic, kde kolem 20:30 hodin automobil sledovaných fanoušků dálnici opustil na silnici č. 57, a to již odsouzení Tadeáš S. a Jan L. v automobilu zn. Škoda Octavia kombi, RZ xxx, po celou trasu, již odsouzený Martin Š. v nezjištěném automobilu od stadionu po Vyškov a již odsouzený Petr M. v automobilu zn. Škoda Octavia kombi, RZ xxx, na úseku od Motorestu a motelu Rohlenka Austerlitz ke sjezdu u Hladkých Životic,

přičemž v následujícím období do 7. 10. 2018, kdy bylo od 15:00 hodin dle termínové listiny 1. Fortuna ligy na programu další utkání SFC Opava na Městském stadionu v Brně, s ohledem na poznatky získané dřívějším sledováním stanovili konkrétní plán akce zmocnění se vlajek - včetně určení konkrétního místa jeho provedení - který měl dle vzorce ze dne 22. 9. 2018 - spočívat v opětovném monitoringu zájmových objektů na Městském fotbalovém stadionu v Brně během utkání a po něm na trase ze stadionu a to až k místu činu, kde skupina osob zformována z chuligánů FC Baník Ostrava dle instrukcí předávaných prostřednictvím osoby, jež při přípravné akci ze dne 22. 9. 2018 užívala mobilní telefon IMEI: xxx, zajistí vytvoření překážky v silničním provozu fingováním výměny kola na jednom z vozidel, v zablokování vozidla fanoušků SFC Opava převážejícího vlajky z obou směrů dalšími vozidly a v agresivním náběhu maskovaných osob na vozidlo s fanoušky SFC Opava se zmocněním se převážených vlajek, současně do chuligánského prostředí FC Baník Ostrava ventilovali informaci o plánované akci na den 7. 10. 2018, aby si tak zajistili dostatečně početný a silný exekutivní člunek jejich záměru, nadto již odsouzený Petr M. s cílem minimalizovat riziko odhalení jejich účasti na předpokládaném násilném zmocnění se vlajek fanoušků SFC Opava dne 3. 10. 2018 v prodejně Don Pealo v obchodním centru Nová Karolína v Ostravě zakoupil za celkovou částku 800 Kč čtyři

anonymní SIM karty úč. č. xxx, xxx, xxx a xxx, ze stejného důvodu si již odsouzený Martin Š. opatřil SIM kartu úč. č. xxx, kterou si aktivoval již dne 2. 10. 2018, a již odsouzený Petr M. si navíc pro ještě větší zastření své účasti na aktivitách souvisejících s plánovaným lupem od svých známých zapůjčil osobní automobil zn. Opel Vectra kombi, polské RZ xxx,

načež dne 7. 10. 2018 po mobilizaci spřízněných osob svolných k násilným akcím vůči fanouškům rivalitních klubů hromadnou výzvou o srazu na 17. hodinu v objektu Kotva na ul. Výškovická č. 2639/110, v průběhu dne - po prvotních zjištěních již odsouzených Tadeáše S. a Jana L. od Městského fotbalového stadionu v Brně – modifikovanou na 16. hodinu, již odsouzený Petr M. za užití zapůjčeného osobního automobilu zn. Opel Vectra kombi, polské RZ xxx, kolem 12:30 hodin na blíže nezjištěném místě v Ostravě – Vítkovicích vyzvedl již odsouzeného Jana L., s nímž přijel k prodejně Chachar/wear v Ostravě – Mariánských Horách na ul. 28. října č. 271, kam se krátce na to dostavil rovněž již odsouzený Tadeáš S. svým automobilem zn. Škoda Octavia kombi, RZ xxx, přičemž ve zmíněné prodejně již odsouzený Petr M. již odsouzenému Tadeáši S. předal k užívání SIM kartu úč. č. xxx, a již odsouzenému Janu L. SIM kartu úč. č. xxx, sám si ponechal SIM kartu úč. č. xxx a navíc ještě SIM kartu úč. č. xxx, které v rozmezí od 12:48 do 13:08 aktivovali v telefonech, které užívali v rámci sledování dne 22. 9. 2018, následně si vypnuli své běžně užívané mobilní telefony, již odsouzený Tadeáš S. a Jan L. vozidlem již odsouzeného Tadeáše S. odjeli do Brna k Městskému fotbalovému stadionu s příjezdem krátce před začátkem utkání mezi SFC Opava a Bohemians Praha 1905 a již odsouzený Petr M. v Ostravě – Dubině předal mobilní telefon se SIM kartou úč. č. xxx další osobě, jež dne 22. 9. 2018 participovala na jejich komunikaci při monitoringu zájmových objektů, a následně odjel do lokality, v níž se nachází Motorest a motel Rohlenka Austerlitz, zatímco již odsouzený Jan L. vstoupil na Městský fotbalový stadion v Brně a monitoringem na něm zaznamenal identické vlajky jako dne 22. 9. 2018, již odsouzený Tadeáš S. měl pod kontrolou situaci na přilehlém parkovišti, kam kolem 16:05 hodin přijel rovněž již odsouzený Martin Š. zapůjčeným automobilem Peugeot 207 SW, RZ xxx, který nadto v průběhu dne požádal svého kamaráda Vojtěcha B., s nímž se později na stadionu sešel také již odsouzený Jan L., o zjištění, kdo z opavských fanoušků po utkání balí jejich hlavní vlajku, čemuž Vojtěch B. vyhověl a po konci zápasu a sbalení vlajek „OPAVÁCI“ a „OPAVA HOOLIGANS“ Patrikem V. do černého batohu a jejich odnosu, o svých zjištěních telefonicky informoval jak již odsouzeného Martina Š., tak již odsouzeného Jana L., kteří spolu s již odsouzeným Tadeášem S. po zaregistrování toho, jak Patrik V., narozený xxx, svůj černý batoh/s vlajkami „OPAVÁCI“ a „OPAVA HOOLIGANS“/, stejně jako Jan T., narozený xxx, svůj modrý batoh /s vlajkou „FANS KOMÁROV“/ vložili do kufru automobilu zn. Škoda Octavia, RZ xxx, a spolu s dalšími dvěma fanoušky SFC Opava Janem N., narozeným xxx a Šimonem P., narozeným xxx, se v něm vydali na cestu od stadionu, jej následovali svými vozidly, přičemž v průběhu celého dne na stadionu i při následném sledování s nimi byl, a to zejména s již odsouzeným Janem L., jakož i s osobou užívající SIM kartu úč. č. xxx v mnohočetném kontaktu již odsouzený Petr M., který tak s ohledem na svou pozici vzdálenou jak od Městského fotbalového stadionu v Brně, tak od místa formování skupiny osob následně realizující samotný přepad sledovaných fanoušků SFC Opava, ale i později od samotného místa činu, u sebe koncentroval informace od jednotlivých článků celé skupiny a ovlivňoval další dění, a dále se ve vypůjčeném automobilem zn. Opel Vectra kombi, polské RZ xxx, v čase kolem 17:35 hodin na dálnici D1 od Motorestu a motelu Rohlenka Austerlitz připojil k již odsouzeným Tadeáši S., Janu L. a Martinu Š. ke sledování opavských fanoušků s převáženými vlajkami, v němž pokračoval až po výjezd sledovaných z dálnice na

km 330 u Hladkých Životic,

příčemž v mezidobí v průběhu fotbalového utkání mezi SFC Opava a Bohemians Praha 1905 se na sraz k objektu Kotva začaly sjíždět a scházet osoby dříve mobilizované a již také vybavené kuklami na maskování obličeje, a jehož se účastnili mj. obžalovaní Lukáš D., Petr H., Lukáš L., Martin S., Martin Š., již odsouzení Tomáš D., Matěj H., Tomáš Ch., Daniel K., Ivo L., Dominik M., Lukáš M., a Rostislav Ž. a na němž byli za účasti osoby disponující SIM kartou úč. č. xxx informováni o tom, že pojedou na akci, při které se zmocní vlajek sledovaných fanoušků SFC Opava při jejich návratu z Brna, a to po zablokování jejich vozidla, načež po ukončení zmíněného utkání v Brně, krátce po 17. hodině, všichni jmenovaní včetně držitele SIM karty úč. č. xxx, za využití vozidel zn. Renault Megane, RZ xxx, řízeného již odsouzeným Matějem H., zn. Škoda Felicia, RZ xxx, řízeného již odsouzeným Rostislavem Ž., zn. Škoda Superb, RZ xxx, řízeného již odsouzeným Lukášem M., zn. Peugeot 307, RZ xxx, řízeného obžalovaným Lukášem L., zn. Škoda Octavia, RZ xxx, řízeného obžalovaným Martinem S. a zn. Audi A6, RZ xxx, řízeného již odsouzeným Dominikem M., vyjeli na místo vzdálené několik set metrů od místa plánovaného přepadu v obci Březová, na něž dorazili kolem 17:40 hodin a na němž došlo k rozdělení rolí od fingování defektu na vozidle, přes zaujetí pozic vozidel, po odklizení výstražného trojúhelníku užitého při aranžmá místa činu, kdy osoba disponující SIM kartou úč. č. xxx byla po celou dobu v průběžném kontaktu s již odsouzenými Petrem M. a Janem L., s nimiž si vyměňovala informace o aktuálním dění v jejich okolí nevyjímaje informace o pozici sledovaného vozidla a uložených batozích s vlajkami v jeho zavazadlovém prostoru, přičemž s blížícím se sledovaným vozidlem se celá skupina kolem uživatele SIM karty úč. č. xxx přesunula na místo jeho plánovaného zastavení s tím, že za účelem zastavení sledovaného vozidla či alespoň jeho zpomalení odstavili automobil zn. Škoda Felicia, RZ xxx již odsouzeného Rostislava Ž. v Březové na silnici č. 57 v jízdním pruhu pro vozidla jedoucí ve směru od Hladkých Životic na Opavu na úseku mezi křižovatkami s komunikací do obce Jančí a s komunikací vedoucí do centra Březové, a to za současného umístění výstražného trojúhelníku jen několik málo metrů za něj, vytažení rezervního kola a fingování výměny kola, v dalších dvou vozidlech vyčkávali v křižovatce před odstaveným vozidlem a v dalších třech vozidlech v křižovatce za ním, kdy před příjezdem sledovaného vozidla se maskovali nasazením kukel na hlavu a někteří se navíc ozbrojili předměty způsobitelnými pro psychický nátlak a pro sjednání si přístupu do interiéru vozidla,

načež krátce po výjezdu automobilu zn. Škoda Octavia, RZ xxx, řízeného Janem T., z dálnice D1 na km 330 u Hladkých Životic, dle instrukcí již odsouzeného Petra M. v jeho sledování kolem 18:39 hodin ustal již odsouzený Martin Š. a pokračoval v něm pouze již odsouzený Tadeáš S. a již odsouzený Jan L. v automobilu zn. Škoda Octavia kombi, RZ xxx, a to až na místo činu, kdy již odsouzený Jan L. na posledních pár kilometrech před místem činu během telefonického hovoru osobu užívající SIM kartu úč. č. xxx informoval o jejich pozici, kdy po příjezdu sledovaného automobilu v 18:43 hodin na místo činu v důsledku překážky vytvořené automobilem s fingovaným defektem musel Jan T. vozidlo zastavit, kdy bezprostředně za ním zastavil své vozidlo již odsouzený Tadeáš S. a současně z vedlejších komunikací vyjelo ostatních pět vozidel obsazených osobami účastnících se předtím srazu u objektu Kotva a zcela z obou stran sledované vozidlo zablokovali, načež z vozidel vyskočili s kuklami na hlavách a někteří s různými předměty v rukou, běželi k automobilu s fanoušky SFC Opava Janem T., Patrikem V., Janem N. a Šimonem P., které za současného bušení a kopání do auta vyzývali k vydání vlajek, přičemž když ti na jejich výzvy a agresii ihned nereagovali a seděli v uzamčeném vozidle, ve snaze dostat se ke klíčům od vozidla a sjednat si tak přístup do jeho zavazadlového prostoru rozbili okno

u řidiče, poškodili čelní okno i karoserii vozidla, ze zapalování vytáhli klíče, odemkli zavazadlový prostor a odcizili z něj batohy Patrika V. a Jana T. s vlajkami „OPAVÁCI“ a „OPAVA HOOLIGANS“ a „FANS KOMÁROV“ včetně osobních věcí a dokladů Jana T. v jeho batohu uložených a dále megafon Patrika V., načež bez dalšího po sebrání výstražného trojúhelníku nasedli do aut a z místa odjeli, kdy poškozením osobního automobilu zn. Škoda Octavia, RZ xxx, ve vlastnictví BRANO a.s., IČO 45193363, se sídlem Opavská 1000, Hradec nad Moravicí, způsobili hmotnou škodu ve výši 62 994 Kč.

Za to byl obžalovaný Lukáš D. odsouzen podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 6 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 76 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce spočívající v zákazu vstupu na veškerá utkání fotbalového klubu FC Baník Ostrava a na veškerá utkání fotbalové reprezentace České republiky v trvání 6 let. Obžalovaný Petr H. byl odsouzen podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 6 let a 3 měsíce, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 76 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce spočívající v zákazu vstupu na veškerá utkání fotbalového klubu FC Baník Ostrava a na veškerá utkání fotbalové reprezentace České republiky v trvání 6 let. Obžalovaný Lukáš L. byl odsouzen za spáchání skutku popsaného shora a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Karviné, č. j. 4 T 168/2020–26, ze dne 18. 11. 2020, jenž mu byl doručen dne 2. 12. 2020 a nabyl právní moci dne 11. 12. 2020, podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 7 let a 3 měsíce. Podle § 76 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce spočívající v zákazu vstupu na veškerá utkání fotbalového klubu FC Baník Ostrava a na veškerá utkání fotbalové reprezentace České republiky v trvání 6 let. Podle § 43 odst. 2 a § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 roku. Současně byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Karviné, č. j. 4 T 168/2020–26, ze dne 18. 11. 2020, jenž byl obžalovanému doručen dne 2. 12. 2020 a nabyl právní moci dne 11. 12. 2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovaný Martin S. byl odsouzen podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 5 let a 3 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Podle § 76 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce spočívající v zákazu vstupu na veškerá utkání fotbalového klubu FC Baník Ostrava a na veškerá utkání fotbalové reprezentace České republiky v trvání 5 let. Obžalovaný Martin Š. byl odsouzen podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 7 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 76 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce spočívající v zákazu vstupu na veškerá utkání fotbalového klubu FC Baník Ostrava a na veškerá utkání fotbalové reprezentace České republiky v trvání 6 let.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání státní zástupce a obžalovaní Lukáš D., Petr H., Lukáš L., Martin S. a Martin Š.

3. Státní zástupce směřoval svůj opravný prostředek do výroku o trestu ve prospěch obžalovaného Lukáše L. Proti výroku o vině nemá žádných výhrad, stejně jako proti výrokům, týkajícím se druhu a výměry jednotlivých trestů. Jako problematický však vnímá fakt, že u obžalovaného L. není uvedeno jeho zařazení pro výkon uloženého trestu odnětí svobody. Je zřejmé, že soud I. stupně dospěl k závěru, že obžalovaný by měl být ve výkonu trestu ve věznici s ostrahou, avšak tento výrok v rozsudku chybí. Odvolatel tedy navrhl doplnění napadeného rozsudku o výrok, podle něhož by obžalovaný L. vykonával uložený trest odnětí svobody ve věznici s ostrahou.
4. Obžalovaný Lukáš D. směřoval svůj opravný prostředek do všech výroků rozsudku. Konstatoval, že v dané věci učinil doznání, a to i v řízení před soudem, odmítá však, že by mělo jít o přiznání toliko pod tíhou dalších důkazů. Považuje za chybu, že nebylo rozhodnuto o prohlášení viny z jeho strany, když akceptoval všechny skutečnosti uvedené v obžalobě. Svě odpovědnosti se nevyhýbal a projevil také upřímnou lítost. S ohledem na to považuje za nespravedlivé i návazné rozhodnutí soudu týkající se trestu, který vnímá jako zcela nepřiměřený, zvláště ve srovnání s tresty, které byly přijaty v rámci uzavřených dohod o vině a trestu u dalších spoluobžalovaných. Poukázal také na své rodinné poměry a navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen. V rámci dodatku ke svému odvolání pak obžalovaný navrhl, aby bylo posouzeno, zda napadený rozsudek nebyl vydán vyloučeným senátem. V tomto směru odkázal na znění dohod o vině a trestu uzavřené mezi jeho spoluobžalovanými a státním zástupcem i na rozsudek soudu I. stupně, kterým byly uvedené dohody schváleny. Poukázal v této věci na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci Mucha proti Slovensku pod č. 63703/19. Dospěl sám k závěru, že senát, který rozhodoval v jeho trestní věci, by mohl být považován za podjatý a v tomto směru také navrhl vyloučení tohoto senátu z dalšího vykonávání úkonů trestního řízení v jeho trestní věci.
5. Obžalovaný Petr H. podal svůj opravný prostředek a směřoval jej toliko proti výroku o trestu. Konstatoval, že se plně doznal ke svému jednání, tohoto také litoval, má však za to, že uložený trest je zcela nepřiměřený. Uvědomil si, jakých chyb se dopustil, uvedl také všechny skutečnosti a okolnosti případu a uložený trest považuje rovněž za neférový ve vztahu k dalším spoluobžalovaným, kteří uzavřeli se státním zástupcem dohodu o vině a trestu. V tomto smyslu navrhl zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestu s tím, že bude nově ukládán trest mimořádně snížený pod hranici zákonné trestní sazby.
6. Obžalovaný Lukáš L. směřoval svůj opravný prostředek proti výroku o vině i trestu. Samotné rozhodnutí pokládá za nepřezkoumatelné, a pokud jde o uložený trest, za nesmírně přísný. Sám odvolatel v přípravném řízení ani u hlavního líčení nevyprávěl, nechtěl svoji pravdivou výpověď přitížit ostatním spoluobžalovaným. Před odvolacím soudem by však chtěl změnit celý svůj postoj k věci, když hodlá učinit tzv. prohlášení viny ve smyslu § 206c tr. ř. Je srozuměn s tím, že bude záležet na odvolacím soudu, zda toto prohlášení přijme či nikoli, je však v každém případě rozhodnut učinit doznání ke spáchané trestné činnosti. Uložený trest, byť jako trest souhrnný, považuje za nesmírně přísný a neodpovídající všem okolnostem případu. V rámci konfliktu nedošlo k jakémukoli zranění poškozených a rovněž úmysl obžalovaných nebyl veden běžnou motivací odpovídající trestnému činu loupeže. Jednalo se o událost toliko v rámci střetu fanclubů jednotlivých fotbalových oddílů, kdy obdobné konflikty se stávají a často při tom dochází i k dalším např. fyzickým potyčkám. Takto celou věc dle jeho názoru vnímali i samotní poškození. Odvolatel rovněž považuje za neakceptovatelné, že na jedné straně byly ostatním spoluobžalovaným ukládány výchovné tresty v rámci uzavřených dohod o vině a trestu, na druhé straně je však část obžalovaných exemplárně potrestána. Sám obžalovaný svého jednání lituje a do budoucna se ho hodlá zcela vyvarovat. Navrhl, aby bylo přijato prohlášení viny a byl mu nově uložen za použití § 58 tr. zákona přiměřený trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby.

7. Obžalovaný Martin S. podal svůj opravný prostředek jak proti výroku o vině, tak i do výroků na něj obsahově navazujících. Má za to, že Krajský soud v Ostravě učinil závěr o vině obžalovaného, který odporuje provedeným důkazům, když nebyl zajištěn žádný přímý důkaz o jeho účasti na žalované události a nebyl zjištěn ani uzavřený řetězec důkazů nepřímých. Soud konstatoval, že obžalovaný měl stejně jako ostatní dorazit na sraz do objektu Kotva, tohoto srazu se měl také obžalovaný účastnit a následně vyrazit spolu s ostatními na dokončení plánované trestné činnosti. Dle názoru odvolatele však pro takový závěr nebyly zajištěny žádné důkazy. Soud I. stupně nerozlišuje konkrétní činnost jednotlivých obžalovaných, nekonkretizuje, kdo a jakým způsobem se měl podílet na trestné činnosti, a nepopisuje ani konkrétní úlohu samotného odvolatele. Sám odvolatel konstatuje, že rozhodně neměl žádnou povědomost o tom, že se plánuje krádež jakýchkoli symbolů konkurenčního fotbalového klubu. O samotném obžalovaném se v podstatě žádný další účastník trestné činnosti konkrétněji nevyjadřuje a soud tak v žádném případě neprokázal, zda o trestné činnosti obžalovaný věděl a jakou měrou se na ní podílel. Nebyl zjištěn žádný důkaz, který by prokazoval, že by obžalovaný řídil vozidlo, které jelo k místu, kde mělo dojít k přepadení fanoušků konkurenčního klubu, a nebyla tak vyvrácena obhajoba obžalovaného, že své vozidlo zapůjčil jinému členu fanouškovského klubu FC Baník Ostrava. Nebylo prokázáno, že by obžalovaný jel na místo činu ze srazu z Kotvy a nebylo ani zjištěno, zda se nacházel a jakou činnost vykonával na místě přepadení poškozených. Skutečnost, že snad měl obžalovaný vypnutý mobilní telefon sama o sobě ani s tím, že je znám jako fanoušek FC Baník Ostrava, nemůže odsuzující rozhodnutí odůvodnit. Obžalovaný proto navrhl, aby byl nově plně obžaloby zproštěn.
8. Obžalovaný Martin Š. směřoval své odvolání proti výroku o vině i trestu. Především je přesvědčen o tom, že se soudu I. stupně nepodařilo prokázat vinu obžalovaného bez důvodných pochybností, soud se nevypořádal se všemi skutečnostmi důležitými pro správné rozhodnutí, zajištěné důkazy řádně nevyhodnotil a pominul také důkazy svědčící v jeho prospěch. Proti obžalovanému neexistuje žádný přímý důkaz, který by jeho vinu spolehlivě prokazoval a ostatní důkazy pak netvoří ucelený řetězec, na jehož základě by bylo možné bez pochybností rozhodnout o jeho vině. Obžalovaný zde poukázal zejména na výpověď poškozeného Jana T. a na souvislost s tím, jakým způsobem se mohl dostat otisk jeho dlaně na vozidlo poškozeného, poukázal také na výpovědi řady dalších spoluobžalovaných, kteří o jeho účasti na celém incidentu vůbec nehovoří. Řada osob také nebyla ani slyšena v postavení svědků, kteří by mohli celou věc ohledně obžalovaného blíže osvětlit. Za současného stavu tedy považuje obžalovaný napadený rozsudek za zcela neakceptovatelný a navrhl, aby byl v plném rozsahu zrušen a věc ohledně jeho osoby vrácena soudu I. stupně k novému rozhodnutí.
9. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu odvolacímu podle § 252 tr. ř. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že opravné prostředky byly podány oprávněnými osobami podle § 246 odst. 1 písm. a), b) tr. ř., v zákonné lhůtě dle § 248 odst. 1 tr. ř. a svým obsahem splňují i podmínky ustanovení § 249 tr. ř. Nebyl tak důvod k případnému postupu odvolacího soudu dle § 253 tr. ř. a vrchní soud tak mohl přezkoumat napadený rozsudek v intencích ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. Přitom tak přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, když k vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, přihlédl, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno. Po takto provedeném přezkoumání věci dospěl soud k následujícím závěrům.
10. V první řadě se musel odvolací soud zabývat řízením, které samotnému rozsudku předcházelo a tím, zda v tomto řízení existují takové podstatné vady, kterými by mohla být porušena ustanovení mající vliv na správnost a zákonnost samotného rozhodnutí. V této souvislosti je třeba zejména upozornit na námitku vznesenou obžalovaným D.

v souvislosti se skutečností, že v jeho trestní věci rozhodoval senát ve stejném složení, který rozhodoval i o schválení dohod o vině a trestu, které byly uzavřeny mezi spoluobžalovanými Lukáše D. a státním zástupcem KSZ v Ostravě. Obžalovaný D. jako odvolatel má za to, že uvedené dohody o vině a trestu a následně také rozsudek, jímž byly schváleny, mohl zasáhnout do presumpce nevinny odvolatele a mohl vyvolat pochybnost o nestrannosti rozhodujícího senátu. V této souvislosti poukázal odvolatel na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ze dne 25. 11. 2021 ve věci Mucha proti Slovensku, č. 63703/19.

11. V článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod je zakotveno právo na spravedlivý proces. Podle tohoto článku má každý právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoliv trestního obvinění proti němu. Přitom každý, kdo je obviněn z trestného činu, se považuje za nevinného, dokud jeho vina nebyla prokázána zákonným způsobem. Pokud na základě uvedeného článku má o vině a trestu rozhodovat nezávislý a nestranný soud, pak musí být vyloučena jakákoliv pochybnost, která by mohla vést k závěru o možné podjatosti soudce či senátu, kteří ve věci rozhodují, a která by mohla a byla způsobilá vyvolat pochybnosti o celkové spravedlivosti trestního řízení. Odvolací soud v tomto směru považuje také za potřebné poukázat i na směrnici Evropského parlamentu a Rady 216/343, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a práva účasti na projednávání věci v trestním řízení. Presumpce nevinny by byla porušena, jestliže by veřejné vyhlášení veřejných orgánů nebo jiné soudní rozhodnutí, než jsou rozhodnutí o vině, označovaly podezřelou nebo obviněnou osobu za vinnou, jestliže se vina této osoby dosud zákonným způsobem neprokázala. Jakákoli taková vyhlášení nebo soudní rozhodnutí by nikdy neměly odrazit či vyjádřit názor, že je daná osoba vinna. Zjednodušeně řečeno členské státy EU musí zabezpečit, aby se podezřelé a obviněné osoby považovaly za nevinné, dokud o jejich vině nebude zákonným způsobem rozhodnuto.
12. V tomto konkrétním případě jde o to, že obžalovaný D., H., L., S. a Š. byli rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2022, sp. zn. 49 T 1/2020 (nyní projednávaná věc), v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Romana Pokorného a přísedících Mgr. Dagmar Horváthové a Ing. Vítězslava Matušky, uznáni vinnými a bylo také rozhodnuto o trestech, které mají vykonat. V dané trestní věci však byla původně obviněna a obžalována řada dalších osob, které se měly společně s výše jmenovanými na trestné činnosti podílet, tyto osoby však uzavřely se státním zástupcem konkrétní dohody o vině a trestu, o kterých pak rozhodoval Krajský soud v Ostravě samostatně, a to rozsudkem ze dne 29. 10. 2020 pod sp. zn. 49 T 3/2020 ve stejném složení senátu jako v nyní projednávané věci. Je třeba konstatovat, že v rámci uzavřených dohod, a tedy i v rámci výroku rozsudku soudu, který uvedené dohody schválil, je podrobně popsána i činnost obžalovaných D., H., L., S. a Š., a to způsobem, ze kterého lze dovodit, že se uvedení jmenovaní aktivně na trestné činnosti spoluobžalovaných, kterých se týkají schválené dohody o vině a trestu, podíleli a v podstatě je jejich jednání popsáno jako jednání spolupachatelů trestné činnosti. Vyvstává tedy otázka, zda tato skutečnost odporuje právu na presumpci nevinny obžalovaných a bylo by možné dovodit nestrannost senátu, který o jejich vině a trestu rozhodoval, když již v dřívějším rozhodnutí (jímž se míní rozsudek o schválení dohody o vině a trestu dalších spoluobžalovaných) do jisté míry presumuje závěry o vině obžalovaných, zejména pokud jde o dikci uzavřených dohod a tam uvedený konkrétní popis jednání, kterého se měli spolu s ostatními spoluobžalovanými dopustit.
13. V rámci zmíněného rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva Mucha proti Slovensku, ale i v rozhodnutích dalších (např. Karaman vs. Německo, Meng vs. Německo) jsou řešeny otázky z pohledu požadavku na projednání věci nestranným soudem. Soud zkoumá, zda existují zjiřitelné skutečnosti, které mohou vyvolat pochybnosti o nestrannosti soudu, a to

zcela nezávisle na osobním chování některého z členů tohoto orgánu. Samotná obava ohledně nestrannosti přitom nestačí, rozhodující je, zda je objektivně odůvodněna. Je tedy možné přijmout závěr, že ke zpochybnění nestrannosti soudu nepostačuje samotná skutečnost, že soudce či senát ve stejném složení rozhodoval v minulosti případy, týkající se stejné či podobné trestné činnosti. Problematické však je, pokud předchozí rozhodnutí takového soudce nebo totožného senátu obsahuje takový popis jednání osoby, která dosud nebyla souzena, z něhož je zřejmé, že její účast na trestném jednání již zde byla konkrétně a určitě vymezena. To může vést ke vzniku objektivně odůvodněných pochybností, že soud má již na počátku soudního řízení s touto osobou předpojatý názor na otázku její viny, a tedy není nestranný. Bylo tedy třeba přezkoumat, zda předchozí rozhodnutí téhož senátu, v daném případě rozsudek ze dne 29. 10. 2020 pod sp. zn. 49 T 3/2020, obsahuje takové podrobné hodnocení účasti obžalovaných D. a spol., ze kterého by mohl být utvořen názor o jejich vině. V tomto směru lze odkázat na již výše uvedené, že v rámci uvedeného rozhodnutí, jímž byly schváleny dohody o vině a trestu dalších spoluobžalovaných, je jednání obžalovaného D. a spol. podrobně popsáno takovým způsobem, z něhož vyplývá, že jde o spolupachatele trestné činnosti dalších odsuzovaných osob. Z tohoto pohledu je tak nutno přiznat námitce vznesené obžalovaným D. relevanci. Odsouzení spolupachatelů tohoto odvolatele na základě konkrétního popisu skutků, který obsahoval i přesné skutkové vymezení role obžalovaného D. a ostatních, tak mohlo vyvolat pochybnosti, zda soud nepředjímal otázku o tom, že může být usuzováno na jeho vinu a tedy, že žalovaný trestný čin či trestné činy skutečně spáchal. Tímto způsobem tak mohlo být v zásadě napadeno právo na presumpci neviny a jeho ochranu. Evropský soud pro lidská práva důsledně zdůraznil, že je důležité jaká slova úřední osoby zvolí pro svá vyjádření před tím, než je dotčená osoba odsouzena a shledána vinnou z určitého trestného činu. Je nesporné, že např. v rámci spolupachatelství či trestné činnosti páchané organizovanou (zločineckou) skupinou je pro posouzení konkrétního případu nezbytné ve skutkovém vymezení jednání pachatelů odkázat i na třetí osoby, z čehož také vyplývá, že pokud je schvalována dohoda o vině a trestu některého ze spoluobžalovaných, bude v konkrétních trestních věcech nutné, aby v rámci uvedených dohod byly uvedeny další osoby podílející se na trestné činnosti i způsob, jakým tak činí. Tyto odkazy na další osoby však v žádném případě nesmí být formulovány tak, aby naznačovaly jejich vinu, a naopak by mělo být zřejmé, že teprve budou stíhány v samostatném trestním řízení, případně, že jsou v té době toliko obviněnými či podezřelými. Dle názoru odvolacího soudu nic nebrání tomu, aby dohoda, v níž obviněný doznává svou vinu výměnou za snížení trestu, označila jako spolupachatele i další osoby, kteří dosud svou vinu nedoznali, a je proti nim vedeno trestní řízení. Podmínkou však je, že tato dohoda jasným způsobem uvede, že tyto další osoby jsou (budou) stíhány v samostatném trestním řízení a že jejich vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána. Pokud je tato podmínka splněna, pak nic nebrání uvést jednání takového spoluobviněného v rámci popisu skutku obsaženého v dohodě o vině a trestu za předpokladu, že je to nutné pro odpovídající právní posouzení a kvalifikaci žalovaného jednání.

14. Výše zmíněný rozsudek ESLP ve věci Mucha proti Slovensku č. 63703/19 se tedy zabýval otázkou, zda v případě stěžovatele nedošlo k porušení jeho práva na projednání věci nestranným soudem a práva na presumpci neviny ve smyslu článku 6 Úmluvy tím, že byl za trestné činy odsouzen stejným senátem, který předtím schválil dohodu o vině a trestu s dalšími osobami, které se k těmto trestným činům samy doznaly. Uvedený soud dospěl k závěru, že odsuzující rozsudek schvalující dohodu o vině a trestu spolupachatelů stěžovatele byl vzhledem ke svému znění na újmu stěžovatelovy presumpce neviny. Vystaly tak oprávněné pochybnosti o nestrannosti rozhodujícího senátu a bylo konstatováno porušení článku 6 Úmluvy. Odvolací soud má za to, že o obdobný případ se jedná i v nyní projednávané věci. S ohledem na to je tedy možné přijmout závěr o zpochybnění nestrannosti senátu, který ve věci rozhodoval. Znovu je třeba zopakovat, že vzhledem ke

konkrétní povaze projednávaného trestného činu je nutné při schvalování dohody o vině a trestu odkázat rovněž na činnost jiných osob, včetně odvolatelů v nyní projednávané trestní věci, když takový popis skutku je nutný pro odpovídající právní posouzení. Samotný popis jednání a odkaz na tyto osoby však byly v rámci dohody o vině a trestu, a tedy i v rámci rozsudku, jímž byla dohoda schválena, formulován takovým způsobem, že z něj není zřejmé, že tyto osoby budou teprve později souzeny, a že dosud nebylo rozhodnuto o jejich trestní odpovědnosti. V tomto tedy odvolací soud považuje samotné znění dohod o vině a trestu a následně tedy i schvalující rozsudek ve vztahu k odvolatelům v této věci za neodpovídající jejich právům na spravedlivý proces i ochranu presumpce nevinoty (obdobně i rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci pod sp. zn. 5 To 5/2021). To také bylo důvodem k postupu odvolacího soudu, jak je zřejmé z výroku tohoto usnesení, přičemž uvedená vada řízení, které předcházelo napadenému rozsudku soudu I. stupně, byla u ostatních odvolatelů (nikoli obž. D.) posouzena jako vada nevytýkaná ve smyslu § 254 odst. 1 tr. ř. vztahující se k řízení před soudem I. stupně jako celku. Je tedy nutné, aby nadále byly případné dohody o vině a trestu uzavírány v takovém znění, v jakém neporuší práva obžalovaných, zejména takovým způsobem, aby bylo zcela zřejmé, že jde o osoby, o jejichž vině dosud nebylo zákonným způsobem rozhodnuto, a pouze v těch případech, kde je to navíc nezbytné pro právní kvalifikaci žalovaného jednání, ať už z pohledu spolupachatelství, organizovaného zločinu, kvalifikovaných skutkových podstat některých trestných činů apod. V takovém případě, pokud uvedené dohody budou schváleny soudem, nic nebrání tomu, aby soud ve stejném složení rozhodoval i v následném řízení o vině a trestu těch osob, které se podílely na trestné činnosti, avšak neuzavřely dohodu o vině a trestu. V tomto konkrétním případě však tomu tak není a porušení práva na spravedlivý proces, týkající se článku 6 Úmluvy je takovou vadou řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, pro kterou je nutná jeho kasace ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Proto také přistoupil odvolací soud ke zrušení rozsudku z uvedeného důvodu, přičemž bylo rovněž rozhodnuto, aby věc byla projednána v jiném složení senátu. Tento senát bude muset ve věci provést za splnění zákonných podmínek vlastní dokazování, případně rozhodnout o přijetí institutů, navržených obžalovanými, pokud tak tito učiní a bude se muset v rámci nového posouzení věci zabývat i konkrétními námitkami vznesenými obžalovanými v rámci jejich opravných prostředků a na tyto také reagovat. To také bylo i důvodem postupu odvolacího soudu ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. a vrácení věci soudu I. stupně.

15. Nad rámec tohoto rozhodnutí musí odvolací soud uvést, že bude třeba, aby zejména státní zástupce v rámci formulace případných dohod o vině a trestu akceptoval postoje Evropského soudu pro lidská práva v této oblasti vtělené i do tohoto rozhodnutí a obdobně pak postupovaly i soudy v rámci rozhodování o schválení předložených dohod o vině a trestu a následném rozhodování o vině a trestu těch spoluobviněných, kteří příslušné dohody neuzavírali.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Olomouc 20. září 2022

JUDr. Vladimír Štefan v. r.
předseda senátu

Mgr. Petr Andres v. r.
zpracoval

